

som alle andre Borgere, baade i By og paa Land, have udenfor Kjøbenhavn. Jeg skulde derfor meget ønske, at det høie Thing vilde tage Lovforslaget og navnlig denne Paragraf under velvillig Overveielse, da jeg tror, at der er en Uret, der bør rettes, og at Sagnet der bør afhjælpes; jeg kan saa meget lettere sige det, som der allerede i forrige Samling indkom en Adresse fra ikke mindre end 2,600 Skatteydere i Kjøbenhavn, der forlangte, at den Ret skulde gives dem. Lovforslagets øvrige Bestemmelser skal jeg i Diebliffet ikke indlade mig paa, jeg vil meget gjerne tro, at hele den Valgmaade, der foreslaas, baade kan være meget dybsindig o. s. v., men jeg finder nu for min Part, at den er mindre praktisk, og skal derfor ikke udtale mig videre derom.

Ratser: Det ærede Medlems Anbefaling for det foreliggende Lovforslag indskrænker sig til § 1, og han motiverede den derved, at det var en stor Uretfærdighed, at et stort Antal Skatteydere i Kjøbenhavn ikke kunne udøve nogen Indflydelse paa kommunale Anliggender. Jeg vil henlede det ærede Medlems Opmærksomhed paa, om det ikke konsekvent taget er en lige saa stor Uretfærdighed, at Indflydelsen paa kommunale Anliggender er lige saa stor for dem, der yde det allermindste Bidrag til de Midler, Kommunen anvender, som for dem, der yde f. Ex. 100 Gange saa meget. Det er ikke min Mening, at man burde lægge en saadan Maalestok til Grund for Valgretten, men dette er dog et Fingerpeg paa, at man ikke kan kalde det ligesom Uretfærdighed, at der er Noget, der betale en ganske ringe Afgift, der dog ikke udøve en saadan Valgret. Naar det ærede Medlem indskrænkede sig til at anbefale denne ene Paragraf, og mente, at de andre Paragrafer muligvis kunde være gode nok, men maaske ikke ret praktiske, saa vil jeg ogsaa indskrænke mig til at sige, at de ere indviklede, vidtløftige og meget vanskelige at gennemføre, uden i Øvrigt at udtale mig om, hvad der kunde gøres gjældende med Hensyn til deres theoretiske Værdi. Det forekommer mig, at der er mere Anledning til at ønske en Udvidelse af Skattefriheden end af Vælgernes Antal, og det vilde vel ogsaa være med Lidet Naab, om man forsøgte at faae § 1 gennemført enten alene eller i Forbindelse med de andre Paragrafer, efter de Udtalelser, som vi gjentagne Gange have hørt fra Regjeringens Side, og efter den Stemning, der i den Henseende kan siges at være raadende her i Thinget. Jeg kan ikke se, at der kan være Anledning for Landsstinget til at gaa ind paa en videre-

gaaende Overveielse og Bearbejdelse af alle de andre Paragrafer eller af Lovforslaget i det Hele taget. Jeg kan derfor ikke tiltræde den Anbefaling, end ikke for § 1, som er bleven udtalt af det ærede Medlem.

Judenrigsministeren (Fingerløv):

Jeg skal i al Korthed gjentage, hvad jeg har udtalt andet Steds angaaende mit Forhold til dette Lovforslag. Det forekommer mig unegtelig, at Lovforslaget maa ses i Sammenhæng, og at man ikke kan stille § 1 fra de andre Paragrafer. Meningen med at foreslaa Forholdstalsvalgmaaden anvendt — jeg skal ikke komme ind paa den særlige Indretning, som her er Tale om — kan frembyde sin Interesse, det har jeg indrømmet andet Steds, men der er ingen Grund til at komme ind derpaa. — Meningen dermed skulde være, at den skulde bøde paa den Mangel, Lovforslaget i mine Dine har, at det kun har en Vælgerklasse. Som jeg ogsaa har havt Veilighed til at udtale i det andet Thing, tror jeg ikke, at det er den Vej, man skal gaa. Hvis man vilde udvide Valgretten i Kjøbenhavn i samme Maalestok, som Skatteydere i det øvrige Land har Valgret, forekommer det mig ogsaa, at man fornuftigvis maatte have parallelle Bestemmelser til dem, der findes i de øvrige kommunale Love, nemlig at man har to Klasser, den almindelige og den høist beskattede Vælgerklasse. Jeg har tidligere havt Veilighed til at udtale, at en Bestemmelse i den Retning skulde jeg ikke modsætte mig eller have Noget imod, men i saa Henseende tror jeg, at den ærede sidste Taler har Ret, jeg tror ikke, at der har vist sig nogen aktiv Interesse for at komme ad den Vej, og jeg har ogsaa havt Veilighed til at udtale andetsteds, at hvis man ønskede at gaa den Vej, var det rimeligere, at man havde stillet Forslag i den Retning og stræbt at komme i den Retning end at lade Loven passere paa den Maade, som den er kommen her. Jeg har ikke kunnet se, at Forhandlingen af dette Lovforslag fornuftigvis kunde føre til et praktisk Resultat, saaledes som det er taget i det andet Thing, og min Stilling til Lovforslaget er den, at jeg ikke kan anerkjende, at dets § 1 er retfærdig eller stemmende med Forholdene i det øvrige Land, og jeg kan heller ikke anerkjende, at der ved Indførelsen af Forholdstalsvalgmaaden kan bødes paa dette Forhold.

Overfen: Da der ikke lader til at være stor Stemning for at gaa dybere ind paa Lovforslaget, skal jeg heller ikke gjøre det, og jeg skal kun tillade mig at henstille til den ærede Indenrigsminister, om han ikke